

skattet i dette Aar med mere end 3 pCt. gennemsnitlig.

Det er jo en ganske overordentlig lav Gennemsnitsprocent paa Indkomstskat til Staten, der her er Tale om, hvis man sammenligner det med, hvad der i andre Lande betales i Indkomstskat. Faldet er overmaade stort fra de to første Aar, den højtærede Statsminister fik sin Indkomstskat, og til det, han faar i Aar, nemlig fra 250 Mill. gennem 190 Mill. til ca. 83 Mill. Kr. Det, jeg nu vil anmode den højtærede Statsminister om, er at lade foretage en Undersøgelse, for at vi kan se, hvad det er, der har bragt denne Skat ned, hvor stor en Forskydning i Indtægternes Størrelse der har fundet Sted her i Landet, saaledes at visse store Indtægter er forsvundet og en vis mere ensartet er blevet tilbage, hvor meget Formindskelsen af Aktieselskabernes Beskatningssatser har andraget, hvor meget Formindskelsen af de mindre Indtægters Beskatning gennem Forøgelsen af Forsørger- og Børnefradraget har andraget. Jeg beder den højtærede Minister om at foranledige, at dette Arbejde gøres, saaledes at man, naar Rigsdagen igen kommer sammen til næste Aar og skal træffe Beslutning for den kommende Tid, kan have en klar Forstaaelse af, hvorledes disse Indtægter, som faktisk endnu er 3 300 Kr. i Aaret 1923, ligger, paa hvilke Grupper de ligger, hvilke Skatteudgifter hver af disse Grupper giver, de smaa, de mindre og de store, saaledes at vi kan have et fast Grundlag at arbejde med, naar vi skal forsøge paa at tilvejebringe et ordnet Skattesystem til Afløsning af den Uorden, som nu hersker. Jeg tror, den højtærede Finansminister sikkert slet ikke kan oplyse om disse Forhold i Dag. Paa et tidligere Tidspunkt har jeg spurgt og søgt at faa saadant noget at vide uden Held, men jeg beder nu om, at dette Arbejde maa gøres. Det kommer da til at ligge som et sagligt Grundlag for den fremtidige Overvejelse af vore Skatteforhold.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa bede den højtærede Minister skaffe oplyst, hvor meget Nedgangen i Formueskatten er, for saa vidt den skyldes de nedsatte Skattesatser. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard nævnte i saa Henseende et Tal paa 0,5 Mill. Kr., et Tal, som jeg er ganske ude af Stand til at forstaa. Men lad os faa det klart frem, hvor meget denne Nedsættelse af Skattesatserne har andraget. Selve den højtærede Ministers Indtægter af Formueskatten er nemlig faldet fra 52

Mill. Kr. i 1921—22 til 43,5 Mill. Kr. i Aar, og Formuen er omtrent den samme, saa der maa jo være en Grund til, at Udbyttet er saa meget ringere. Dette beder jeg ogsaa oplyst.

Man har talt om Balancemulighederne. Jeg skal ikke komme meget ind herpaa, men kun sige, at alle er jo enige om, at Finanslovforslaget og Tillægsbevillingslovforslaget tilsammen bringer et Kasseunderskud paa 23,5 Mill. Kr., hvortil maa lægges i alt Fald det svenske Laan, Laanet i den svenske Riksbank paa 15,3 Mill. Kr., hvorved vi naar op paa et Beløb af 38,8 Mill. Kr. De, der mener, at vi i Aar, i Tider som disse, ogsaa regelmæssigt maa afdrage paa vor Gæld for at kunne siges at have ført en forsvarlig Husholdning, maa mene, at der tillige til dette Beløb, for at Balance kan være til Stede, maa lægges Dækning for det Laan paa 9,2 Mill. Kr., som man har tilvejebragt i Aar i Inlandet, det vil sige, at der for Øjeblikket skulde være budgetteret et Underskud paa 48 Mill. Kr., som skal dækkes. Naar man sammenligner med det Beløb paa § 26, som nu er for Haanden, og saa regner med, hvad der eventuelt kan tænkes at blive mindre af Udgifter her, saaledes som der jo altid bliver mindre paa Statsregnskabet — saa er der efter min Mening ingen Grund til at formode, at Indtægtsnedgangen kan blive saa stor, at den skulde kunne blot nogenlunde dække det Beløb, der her er Tale om. Men naar Statsregnskabet aflægges, vil der være een Ting at bemærke ved det, og det er den, at man i den højtærede Statsministers fjerde og sidste Finansaar ikke har villet vedgaa et Tab, som man har lidt ved en tidligere politisk finansiel Handling, nemlig et Tab paa 40 Mill. Kr., som er konstateret i de to sidste Aar, og som burde afskrives i denne Periode; det vil ellers blive den kommende Periode, der kommer til at afskrive dette Tab, men det er den indeværende Periode, hvor Afskrivning fuldt ud skulde finde Sted. Det er imidlertid klart, at man ikke vil vedgaa et saadant Tab, thi det vilde jo bringe Balancen til fuldkommen at forsvinde.

De to Partier, der har styret sammen, har set deres Samarbejde briste i det afgørende Øjeblik. Det afgørende Øjeblik indtraf, den Gang disse to Partier skulde løse Valutaspørgsmaalet — da brast Samarbejdet. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener, at det kan klinkes og sammenbrændes igen efter Valget, og det vil jeg ogsaa tro, at det kan. Saa fremt de